

Acțiune introdusă la 11 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-196/07)

(2007/C 155/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Di Bucci și E. Gippini Fournier, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin nerevocarea fără întârziere a unui număr de condiții impuse prin decizia emisă de Comisión Nacional de la Energía (Comisia Națională pentru Energie) (CNE) (condițiile 1-6, 8 și 17) declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din Decizia Comisiei din 26 septembrie 2006 [Cauza nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006)4279 final] și prin nerevocarea cel mai târziu la 19 ianuarie 2007 a unui număr de condiții impuse prin decizia ministrului (condițiile modificate 1, 10, 11 și 15) declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 [Cauza nr. COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — C(2006)7039 final], Regatul Spaniei nu a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 2 din ambele decizii.
- Obligarea Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Autoritățile spaniole nu au revocat un număr de condiții impuse prin decizia CNE (condițiile 1-6, 8 și 17) care au fost declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din prima Decizie a Comisiei din 26 septembrie 2006 și nu au revocat condițiile modificate impuse prin decizia ministrului (condițiile modificate 1, 10, 11 și 15) care au fost declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin articolul 1 din cea de-a doua decizie a Comisiei din 20 decembrie 2006.

Prima decizie obliga Regatul Spaniei să revoce „fără întârziere” condițiile respective. La expirarea termenului indicat de către Comisie pentru a se conforma avizului motivat trecuseră aproape șase luni de la notificarea primei decizii, fiind astfel evident că Regatul Spaniei nu îndeplinise „fără întârziere” obligația impusă prin articolul 2.

Termenul de 19 ianuarie 2007 acordat pentru a se conforma celei de-a doua decizii a Comisiei a expirat fără ca Regatul Spaniei să fi revocat condițiile declarate incompatibile cu dreptul comunitar prin decizia amintită.

Din cele de mai sus se deduce că Regatul Spaniei nu a îndeplinit obligațiile impuse prin articolul 2 din prima decizie a Comisiei și respectiv articolul 2 din cea de-a doua decizie a Comisiei.

Recurs introdus la 16 aprilie 2007 de Republica Elenă împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 17 ianuarie 2007 în cauza T-231/04, Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-203/07 P)

(2007/C 155/19)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și S. Trekli)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- constatarea admisibilității prezentului recurs;
- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță în măsura în care este contestată;
- admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Elenă susține că Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene a interpretat în mod eronat articolele 12, 13 și 15 din memorandumul inițial de înțelegere, articolul 14 din memorandumul complementar și principiile bune-credințe și al protecției încrederii legitime, întrucât a apreciat că obligațiile statelor membre în cadrul proiectelor Abuja I și II sunt determinate de comportamentul fiecărui stat membru, iar nu că acestea au o natură exclusiv contractuală și sunt determinate de prevederile celor două memorandumuri menționate anterior; printr-o interpretare corectă a prevederilor menționate mai sus și cuprinse în aceste convenții, Tribunalul ar fi trebuit să constate că Republica Elenă nu era obligată să suporte obligații financiare, deoarece aceasta doar a semnat însă nu a și ratificat memorandumul complementar, astfel că nu a aprobat acest memorandum și prin urmare nu sunt întrunite toate condițiile speciale prevăzute pentru existența acestor obligații financiare în sarcina Republicii Elene.

Republica Elenă susține că Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene a interpretat în mod greșit articolul 15 din memorandumul inițial de înțelegere, considerând că, înaintea semnării memorandumului complementar, la 24 februarie 1997, partenerii au încheiat de manieră implicită un acord în vederea punerii în practică a proiectului, iar în acest fel articolul 15 alineatul (1) a fost în mod fundamental anulat sau modificat.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bayerisches Landessozialgericht (Germania) la 20 aprilie 2007 — Petra von Chamier-Glisczinki/Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Cauza C-208/07)

(2007/C 155/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerisches Landessozialgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Petra von Chamier-Glisczinki

Pârâtă: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 19 alineatul (1) litera (a) eventual coroborat cu alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾, raportat la articolul 18 CEE și articolele 39 și 49 coroborate cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 1612/68 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că lucrătorul salariat sau independent ori un membru al familiei acestuia, nu are dreptul la nicio prestație în bani și la nicio rambursare, în numele și pe seama instituției competente, din partea instituției din statul de rezidență, atunci când dispozițiile legale aplicabile acestei din urmă instituții nu prevăd prestații în natură, ci numai prestații în bani pentru persoanele afiliate acestei instituții?
- 2) În lipsa unui astfel de drept, există, ținând seama de articolul 18 CE sau de articolele 39 și 49 CE, un drept opozabil instituției competente, în temeiul căruia aceasta din urmă să suporte, după autorizarea prealabilă, cheltuielile de spitalizare într-un centru de îngrijire alt stat membru, până la concurența prestațiilor care sunt acordate în statul membru competent?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2.

⁽²⁾ JO L 257, p. 2.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-211/07)

(2007/C 155/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: N. Yerrell, agent)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin menținerea în vigoare a secțiunilor 5.2 și 5.3 din Motor Insurance Agreement din 31 mai 2004 și în special prin i) excluderea de la despăgubire a utilizatorilor de vehicule dacă niciunul dintre vehiculele implicate nu este asigurat și prin ii) limitarea dreptului la despăgubire în privința persoanelor dintr-un vehicul care nu este asigurat și care nu a provocat paguba sau vătămarea, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul Directivei 84/5/CEE a Consiliului din 30 decembrie 1983 privind apropierea legislațiilor statelor membre privind asigurarea de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule și în special al articolului 1 alineatul (4) al treilea paragraf din aceasta și
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Secțiunea 5.3 din Acordul între Minister of Transport și Motor Insurers' Bureau of Ireland din 31 mai 2004 (denumit în continuare „Acordul”) prevede excluderea de la despăgubire a **tuturor** conducătorilor de vehicule care nu sunt asigurate, indiferent dacă provoacă accidentul sau nu, și prin aceasta depășește sfera de aplicare a excluderii prevăzute de al treilea paragraf din articolul 1 alineatul (4) din directivă.

În ceea ce privește situația pasagerilor care călătoresc în vehicule care nu sunt asigurate, secțiunea 5.2 din Acord prevede excluderea generală de la despăgubire în toate cazurile în care persoana vătămată „știa sau ar fi trebuit în mod rezonabil să știe că nu era în vigoare o poliță de asigurare aprobată”. Prin urmare, **toți** pasagerii din vehicule care nu sunt asigurate sunt tratați în mod identic, indiferent dacă aceștia călătoreau sau nu în vehiculul care a provocat paguba sau vătămarea. Acest fapt este în clară contradicție cu formularea celui de-al treilea paragraf din